

Ben kendimi tanıyorum,

Acizliğimi de, asiliği mi de biliyorum.

Rabbim, Efendim,

Senden utanıyorum!

Ne olur çıkarma içimden mehabetini

Artır ruhumda mehafetini...

Sahipsiz ve nasipsiz bırakma,

Gönder, yine gönder merhametini...

Cahilim, gafilim,

Tevbemi tutamıyorum...

Utaniyorum Allahım, Utaniyorum!

Hep mahcubum Sana karşı Hep mahzununum, Sana mahkumum, mecburum Allahım!..Affına ve iltifatına yaklaşmak için;

Dönüp dolaşıp,
Yalvara yakara,
Yine kapına geliyorum...
Bir yudum suya,
Bir nefes soluğa bile
Kendimi layık görmüyorum...
Lokmalar boğazımda düğümliyor, yutamıyorum...
Elim boş, yüzüm kara,
Utaniyorum Allahım, utaniyorum!
Gizli günahlarım ortaya dökülseydi,
Ve Settar isminle örttüğün
Kirli sırlarımın fermuarı sökülseydi...
En yakınım dahil,
Kimse yüzüme bakmayacak,
Yanıma sokulmayacaktı...
Ama Sen,
Bütün bunları setredip sakladın...
Üstelik sayısız nimetler ve faziletler bağışladın...
Haşa, başka kim,
Böylesine Kerim,
Bu denli Rahim davranırdı?
Ettiklerime kalsaydı
Şimdi kulun, kim bilir
Hangi belalar ve rüsvaylıklar içinde kıvranırdı!..
Ama hala,
Rahman sıfatınla,
Rağbet görüyorum, kutlanıyorum...
Bunca ihsanından ve ikramından,
Utaniyorum Allahım, utaniyorum!
Bütün vebalime,
Ve perişan halime rağmen...
Edepsizce itirazlarıma,
Nankörlüklerime
Ve iyiliklerini inkarıma rağmen...
Yine de aşkımsın, sevdamsın,
Dinim, duam, davamsın...
Hep umudum,
Hak mabudum,
Ve tek maksudumsun!..
Ey kemaline hayran
Cemaline kurban olduğum!
İbadetlerim noksan,
Hizmetlerim yavan,
Sohbetlerim riya,
Gönül beytullahım puthaneye dönüşmüş,
Arsız arzularım Tanrıya..!

Yazar Bayram YÖNEM
27 Kasım 2006

Bu putları içimden atamıyorum,
Utaniyorum Senden Allahım,
Utaniyorum!